

INBJUDAN BOKCIRKEL, TEMA "MILJÖ OCH NATUR"

Mycket välkomna till Heidenstamsällskapets premiär av bokcirkeln, vi kommer att ses digitalt via Teams. Moderator och cirkelledare är Anna Maria Lilljebjörn från Styrelsen.

Tema: Miljö och Natur
Datum: **Onsdag 27 november 2024**, kl 19.00-20.45 (cirka)
Var: Digitalt via TEAMS, klicka här för mötesrum <https://teams.live.com/join/9442744716607>
Anmälan: Maila (osa senast 25 november) till martinafrobson@gmail.com alt ring 070-47116763

Instruktioner

Vi har valt dikten Tiveden (se bilaga 1) samt dikten Sång på havet (se bilaga 2). Nedan är frågeställningar att för deltagarna inför bokcirkeln att fundera och beakta över, som vi sedan tillsammans redovisar i ett "öppet forum". Med spänning och nyfikenhet får alla deltagare ta del av det som sägs och beskrivs av andra, och se texterna med deras ögon.

19-19.45 Frågeställningar dikten Tiveden (Vi tänker på ord, fraser och bildspråk):

- Är hans skildringar av minnena från vandringar i Tiveden av idyllisk art?
- Om inte, vad är det Heidenstam förmedlar?
- Kan vi tro att Heidenstams avsikt var att framställa sina skildringar i en form av 'anti-'? Och i så fall mot vad?
- Meningar och uttryck som fastnat och berört? Favoritcitater – meningslösa uttryck?
- Kan vi beteckna Heidenstam utifrån de här texterna som 'ordkonstnär'? Och i så fall - på vilket sätt 'ordkonstnär'?
- Hur upplever Heidenstam det mötet med älgen – idyll? Upplevelsen av sin egen roll i mötet;
- Tror vi att hans upplevelser av /i skogen skiljer sig mellan ensamvandring och vandringar med 'några jämnåriga'?
- Kräver läsningen av hans texter en eftertänksamhet hos läsaren?

19.45-20.00 Rast

20.00–20.30 Frågeställningar Sång på havet

- Vilket budskap sänder Heidenstam med sin dikt?
- Vilken uppfattning får vi om Heidenstam som person: t.ex åsikter, empati?
- Vad använder Heidenstam för metaforer i dikten? Lätt igenkännliga eller svårförståeliga?

20.30-20.45 Avslutning

Fri diskussion, sammandrag och utvärdering.

Vi ser fram emot att ses, med bästa hälsningar / Heidenstamsällskapet

För Er som inte har TEAMS nedladdat i datorn, använd denna länk för att ladda ner:

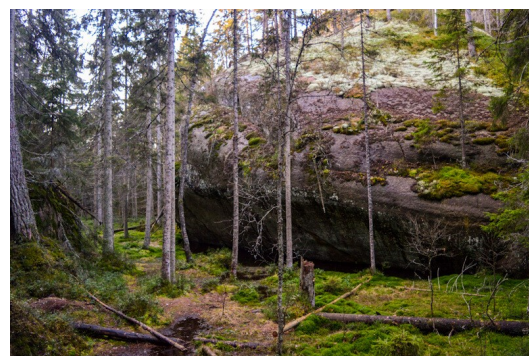
https://teams.live.com/_#/conversations/19:meeting_Y2FiNzlhOTYtYzFhYi00ZjBiLWFjN2YtNmZmYzZjMTA3ZjZj@thread.v2?ctx=chat.

Annars enklast är att använda mobil el padda vid träffen, och då använda mobilnätet, ofta när det strular är det nätverket/Wifi'n som inte orkar sända och då blir det "hackigt". Logga in på mötet minst 5 min innan start, ring Martin af Robson för hjälp och assistans med det tekniska vb 0704711673.

Tiveden, ur Dikter (1895)

Hör fuornas dova sorgemusik,
med förstämnda trummor och tubor i moll,
en blåkullahymn med suckar och skrik
i ödemarken diktad av troll!
Här spökar vid pipande myggors dans
den tid, som före människan fanns.
Här grönska ormbunskogarnas ättelägg.
Här hänga mossiga rullstensblock,
som tornats upp till cyklopiska väggar.
Här dyker kärrets förruttnade stock
som ett sjövidunder till vattenbrynet
och skjuter i höjden det drypande trynet.
Reptillikt pansrade tallarnas rötter
stå våta i gyttjan som ödlefötter,
stå, fläkta ur jorden, som stora spindlar
vid ättestupan där stigen svindlar.
Men stilla! En luden panna bräcker
de spröda kvistarnas nät och sträcker
förtorkade stubbar till markens ljung.
Det är älgen. Våldig och tung
som en mastodont han släcker
sin törst i kärret och skådar
med vilda ögon i bergets vägg,
och vattnet skvalar i silverrådar
ur flåsande mule och raggigt skägg.

Här kryper som skygg för himmelens ljus
den stolta tallen till markens grus.
Se bergen, de stå ej med tinnar som vitna
i evig snö, men låga och grå;
de huka som trälar med slitna
och färglöst blacknade kappor på.
Här delar bonden sin svarta kaka
och stenar rassla under hans plog;
och valde vi språkets mörkaste ord,
de vore ej mörka, ej tunga nog
att måla i dikt den fosterjord,
som evigt predikar sitt kalla: försaka!
Hur låg, hur grå, hur glädjetom,
står trakten runt min stig.
Min födelsebygd du hälsar mig
i trasor och fattigdom.

Sång på havet, ur Sista dikter

Den lära skall dock lättast tros,
som står på livets fötter.
Räck oss ej blott en präktig ros,
men visa stjälkens rötter.
Av ord vi fyndigt knutit nät.
Varandra väl vi fånga;
men ej ett svar av evighet
blott svar likt sken på ånga.
Var fråga blott en droppe vart
från hjärta som förblöda.
Vad böjd den ene kallat svart
den andre nämnt det röda.
Dock spunno alla sina garn
kring samma nystans kärna,
och alla jordens vilsna barn
ha styrt mot samma stjärna.

Var nödeld. som förbrann till kol
har hört oss vilsna stamma.
Vår tvist haft många tungomål,
blott gåtan blev densamma.